СВОБОДА SVOBODA
УКРАЇНСЬКИЙ ЩОДЕННИК UKRAINIAN DAILY

РІК XLIX. Ч. 233. Джерзі Ситі, Н. Дж., четвер, 9-го жовтня 1941. No. 233. Jersey City, N. J., Thursday, October 9, 1941. VOL. XLIX.

ТРИ ЦЕНТИ В ЗЛУЧЕНИХ ДЕРЖАВАХ АМЕРИКИ. ПЯТЬ ЦЕНТІВ ЗА ГРАНИЦЕЮ ЗЛУЧЕНИХ ДЕРЖАВ АМЕРИКИ. Тел. „Свободи": BErgen 4-0237. 4-0807 — Тел. У. Н. Союзу: BErgen 4-1016 THREE CENTS IN THE UNITED STATES OF AMERICA. FIVE CENTS ELSEWHERE.

ПРЕЗИДЕНТ РУЗВЕЛТ ЗАКЛИКАЄ ДО ЗАКІНЧЕННЯ СТРАЙКІВ У ВОЄННІЙ ІНДУСТРІЇ

СІЯТЛ (Вашингтон). — Президент Рузвелт вислав привітного листа до конвенції Американської Федерації Праці, в якому завізвав робітництво до закінчення страйків в тих фабриках, де працюють для краєвої оборони. Він рівнож закликав, щоб дві найбільші робітничі орґанізації, Американська Федерація Праці да Комітет Промислової Орґанізації, занихали свої непорозуміння та помирилися для добра загальної справи. Такий відрух, писав президент Рузвелт, був би явною патріотичною маніфестацією, яка скріпилаб ще більше національну єдність американців. Президент Рузвелт рівнож підчеркнув, що тільки великі зусилля на полі промислости можуть дати запоруку, що Гітлер буде поконаний. Поміж важними промовцями на конвенції А. Ф. П. були пані Перкинс, секретарка праці та ґубернатор Мінесоти Г. Стасен, які перестерігали робітництво перед страйками у воєнній індустрії.

ВЕЛЕС ПРО ВІЛЬНУ ТОРГОВЛЮ ПО ВІЙНІ

НЮ ЙОРК. — Сомнер Велес, підсекретар департаменту стейту виступаючи на 28. краєвій конвенції Заграничної Торговлі в готелі Пенсильвенія, виступив з довшою промовою, в якій заявив, що американський уряд буде працювати в напрямі розбудови вільної світової торговлі після цеї війни. Він твердив, що Злучені Держави Америки будуть старатися виелімінувати економічну війну, яка існує між народами, а будуть піддержувати міжнародню економічну співпрацю. Присутній на конвенції британський амбасадор лорд Галифекс відчитав привіт від Винстона Чорчила та заявив, що цілий світ стоїть перед двома виборами економічного життя: тоталітарний і вільний-демократичний. Гітлер представляє перший світ, говорив лорд Галифекс, а Америка й Велика Британія другий.

НОВЕ БЮРО ДЛЯ ДОГЛЯДУ КРАЄВОЇ ОБОРОНИ

ВАШИНҐТОН. — Президент Рузвелт покликав до життя нову федеральну інституцію, звану „Бюром Фактів та Чисел", якої завданням буде повідомляти американський нарід про поступи зроблені на полі краєвої оборони, як рівнож з обсягу заграничної політики. Головою нового бюра іменований є Архибальд МекЛеш, голова Конґресової Бібліотеки. Бюро це, що буде підлягати Бюрови Цивільної Оборони на чолі з Ля Ґвардією, не буде „бюром пропаганди", говориться в офіційному повідомленні, та й не буде давати жадних випусків до преси. Воно буде тільки подавати правдиві факти та поправляти ці суперечні інформації, що появляються з обсягу краєвої оборони.

ЗРОСЛО ЧИСЛО РУЗВЕЛТОВИХ КРИТИКІВ

ПРИНСТОН (Н. ДЖ.). — Згідно з дослідами Американського Інституту Публичної Опінії д-ра Ґалопа, число американців, що противляться політиці президента Рузвелта, останніми часами зросло. На основі переведеного голосування, як твердить д-р Ґалоп, збільшилися голоси, що кажуть, що президент Рузвелт пішов „задалеко" у своїй політиці. При тому треба надмінити, що многі вважають розрахунки Ґалопа за неточні.

ТЕЙЛОР ЗДАЄ ЗВІТ ПРЕЗИДЕНТОВИ

ВАШИНҐТОН. — Президент Рузвелт приняв на чаю М. Тейлора, свого особистого висланника до Ватикану, та переговорив з ним обширно його останню поїздку до Европи. Виходячи з тої конференції, як М. Тейлор заявив репортерам, що він здав президентови докладний звіт з поїздки. Є здогади, що він представив голові держави становище Папи відносно війни, загального миру та евентуального окремого миру Аліянтів з Італією. Здогадуються рівнож, що Тейлор говорив з Папою про релігійне положення в Совєтській Росії. Замітне, що секретар стейту Кордел Гол заявив на своїй пресовій конференції, що він не бачив ще М. Тейлора та що він нічого не знає про пропозиції сепаратного мира з Італією.

НЕ ВІРЯТЬ В „РЕЛІҐІЙНУ СВОБОДУ" У СОВЄТСЬКІЙ РОСІЇ

НЮ РОШЕЛ (Н. Й.). — Стейтова рада католицької орґанізації „Лицарі Колюмба" вислала до президента Рузвелта листа з протестом проти заяви президента про „релігійну свободу" в СССР та порівнання совєтської конституції з американською. В листі пишеться, що релігійні переслідування в СССР перед введенням нової совєтської конституції і потім є так добре відомі, що не треба наводити нових прикладів на те, що релігія була й є першим ворогом цілої совєтської системи.

ГВІЛЕР ВИСТУПАЄ ПРОТИ „ГОЛІВУДСЬКИХ ГІТЛЄРІВ"

ФЕНІКС (Арізона). — Сенатор Б. Гвілер, відомий ізоляцоніст, виступаючи на вічу, влаштованому з рамені орґанізації „Америка перша" заявив, що „Голівудські Гітлери" при помочи пропаґандивних фільмів стараються втягнути Америку до війни. Він твердив, що фільмові продуценти є „обдарені штукою корупції та перекупства", вони зміняють законодавство та навіть впливають на вибір ґубернаторів. Тепер, говорив монтанський сенатор, вони добираються вже до Конґресу, щоб тим робом взяти під свій сплив цілу Америку.

КАНАДА ПОМАГАТИМЕ СОВЄТСЬКІЙ РОСІЇ, АЛЕ ПЕРЕСЛІДУВАТИМЕ КОМУНІСТІВ ДОМА

З Оттави, столиці Канади, повідомляють, що канадійський уряд, йдучи слідом за Великою Британією, помагатиме Совєтському Союзови, після своїх сил, але в себе дома далі буде держати поза законом комуністичну партію, яка є підпорядкована Москві та ділає на її прикази. Канада згодилася дати большевикам 100 повзів на протязі одного року; Канаді припаде також доставити велику скількість чобіт для червоної армії.

Помагаючи червоній армії, Канада цілком не звільняє того гострого курсу, який вона взяла проти комуністів. Департамент справедливости розвязав канадійську партію, бо має докази, що вона була шкідливою для Канади та Британської Імперії. Баґато комуністичних лідерів опинилося в концентраційних таборах, а деякі ось як Тім Бок, визначний комуністичний лідер Канади, вивтікали.

АМЕРИКА ХОЧЕ ВПЛИНУТИ НА ДАЛЬШІ РІШЕННЯ ФІНЛЯНДІЇ В СПРАВІ ВІЙНИ З СССР

Секретар стейту Кордел Гол заявив, що американський уряд є живо зацікавлений в тому, чи Фінляндія буде продовжувати війну проти комуністичної Росії. Цей інтерес Америки пояснюється тим, що Фінляндія відбила від большевиків майже всі втрачені території, а по друге, британський уряд зажадав, щоб Фінляндія заперестала дальшу війну з Совєтським Союзом. Хоч Гол не сказав, яку саме акцію веде американський уряд, щоб повздержати Фінляндію від дальшої війни, проте є більш як певним, що дальша участь Фінляндії в цій війні вплине дуже відємно на стан американсько-фінських відносин. Як відомо, американське наставлення до Фінляндії було надзвичайно тепле та щире, коли большевицька Росія напала на Фінляндію в 1939. р. Ціла Америка тоді морально станула по стороні Фінляндії. Таке відношення змінилося, коли ходить про американський уряд, як Фінляндія станула по стороні Німеччини й пішла війною проти СССР. Секретар стейту рівнож заперечив це, начеб то американський уряд сповняв ролю посередника між Великою Британією і Фінляндією і старався відмовити Фінляндію від дальшого походу на Росію. Він відбув конференцію з фінським міністром Прокопом, який мав виложити йому точно цілі Фінляндії у її війні з большевиками. Анґлійці та американці підозрівають, що певна частина фінів, яку піддержує маршал Маннергайм, домагається прилучення до Фінляндії совєтської Карелії, яка є заселена фінами й яку то мав приобіцяти Гітлер Фінляндії за її поміч у війні проти Росії.

НІМЦІ РОЗВИВАЮТЬ СВОЮ ЗАГАЛЬНУ ОФЕНЗИВУ ПРОТИ МОСКВИ

Німецька ґенеральна офензива, яку заповів минулого тижня Гітлер, але в яку тоді не вірили навіть самі Совєти, тепер розпалюється на добре. Совєтські звідомлення говорять про великий натиск армії маршала фон Бока, який натискає на Вязму. Ствердження боротьби коло Вязми вказує, що німці зробили значний поступ вперед. Вязма лежить 130 миль від Москви. Завзяті бої ведуться також в околицях Брянська. Представник совєтського уряду, Лозовський, заявив, що совєтські війська боряться хоробро і відбивають наступи. Німці поносять величезні втрати. Щодо ленінградського фронту, то з совєтських звідомлень виходить, що німці зазнали там невдач і їх лінії відступили дещо взад.

НІМЦІ ПРО СВОЇ ПЕРЕМОГИ НА УКРАЇНІ

Німецькі звідомлення говорять, що на Україні, зокрема над Азовським морем, німецькі війська віднесли блискучі перемоги. Вони взяли два важні міста над тим морем, Маріюпіль і Осипенко, колишній Бердянськ. Цілий Донецький Басейн загрожений німецькими військами. Після всякої правдоподібности він вже в скорому часі знайдеться цілий в німецьких руках. Бо, як подають німецькі звідомлення, совєтські війська в тих околицях вже не ставлять жадного опору, тільки в повному неладі відступають.

БРИТІЙЦІ ЗАТОПИЛИ ЧОТИРИ ІТАЛІЙСЬКІ КОРАБЛІ

Оживлена акція британських субмарин на Середземнім морі, продовжується. Внаслідок цеї акції пішло на дно від торпед згаданих субмарин чотири італійські транспортові кораблі, які везли до Лібії, Африка, воєнні матеріяли. Британські субмарини і воєнні кораблі на Середземнім морі виконують таку саму бльокаду супроти італійців, як німецькі субмарини виконують супроти Анґлії на Атлянтику.

АМЕРИКАНЦІ НА ІСЛЯНДІЇ.—Відділи американської армії, а саме піхотинці, інжинери, артилерія, прибули до Рейкявіку, столиці Ісляндії, узброєні в автоматичні рушниці Ґаренда, лещети й сніговці.

ФІНЛЯНДІЯ НЕ ХОЧЕ ЗАПЕРЕСТАТИ ВІЙНИ З СОВЄТАМИ

ГЕЛЬСІНКІ. — Фінляндський уряд опублікував свою відповідь Британії, яка жадала, щоб Фінляндія, відбивши свої втрачені в 1939 р. території, заперестала далі воювати проти Совєтів, бо в противнім випадку Британія буде уважати Фінляндію за противника. Фінляндія відповідає, що вона не відбила ще всіх своїх територій. А крім того теперішня війна це є продовження війни з 1939. р. Совєти далі мають аґресивні пляни супроти Фінляндії, чого доказом є розбудова залізничих сіток і шляхів здовж фінсько-совєтських границь, а також вибудування чисельних летунських майданів в тих околицях. Совєтські літаки, говорить далі відповідь, бомбардували фінські території вже від 22 червня ц. р. А Фінляндія вступил у війну з ними щойно в липни. Тепер Фінляндія у своїй війні з Совєтами має сильного союзника, тому вона не задумує зрезиґнувати з використання цеї ситуації.

В БРИТАНІЇ НІЯКОВІ НАСТРОЇ.

ЛОНДОН. — Британський уряд ствердив одержання відповіди Фінляндії і признав, що вона відмовна. Назагал тон британської опінії супроти Фінляндії ніяковий. Бо ще пару літ тому Фінляндія мала в Британії дуже добру опінію, її уважали за малу хоробру демократію, яка оборонялась перед диким тоталітаризмом. Щобільше, Фінляндії в її війні з Совєтами тоді обіцювано поміч. Та поміч вже навіть була готова відплисти до Фінляндії, тільки цьому спротивились інші скандинавські держави. Нині та сама Фінляндія, під проводом того самого демократичного уряду, бореться з тим самим большевицьким тоталітаризмом. Але все інше змінилось, бо Со-[illegible] носиться Британія до Фінляндії за її воєнні заходи супроти Совєтів. Британські ґазети стараються забути про минулу геройську поставу Фінляндії і ступнево підготовляють людей, що Фінляндія може бути вкоротці потрактована, як ворог.

ВИМІНУ ПОЛОНЕНИХ ПОНЕХАНО.

ЛОНДОН. — Після дводневних переговорів з німецькими властями британські власти звеліли німецьким полоненим злазити з кораблів і вертати до концентраційних таборів. В той спосіб понехано на неозначений час виміну тяжко ранених полонених між Німеччиною і Британією. В анґлійськім парляменті в тій справі відбулась дебата. Представники уряду заявили, що існувала небезпека, що німці не додержать своєї обіцянки відносно повороту британських полонених. Німці кожний раз видвигали нові домагання і чомусь плутали справу.

РОЗСТРІЛ 12 РУМУНСЬКИХ ҐЕНЕРАЛІВ.

АНКАРА. — Чутки, які розійшлись в політичних колах Анкари говорять, що румунська влада, при підмозі німців, перевела в себе чистку і розстріляла 12 високих ґенералів. Ті ґенерали настоювали на уряд ґен. Антонеска, щоб він, відбивши назад Басарабію і Буковину, понехав дальшу війну, бо вона для румунів не приносить жадного хісна. Це настоювання було таке сильне, що треба було його кроваво здавити.

ЮГОСЛАВСЬКІ ПОВСТАНЦІ ВІДНЕСЛИ ПЕРЕМОГУ.

БЕРНО. — Югославські повстанці, які начисляють 12,000, зводять з німецькими й італійськими окупаційними властями справжні битви і відносять перемоги. Вони на днях звели кілька дневну боротьбу біля Плєвлє, в якій вбили 300 італійських вояків. В тій боротьбі помагає їм гористий терен.

БРИТІЙЦІ ВИГОТОВЛЯЮТЬ СПИСОК.

ЛОНДОН. — Британський уряд заявив, що він вдержує точний список всіх тих націстичних і чисто військових німецьких провідників, які кроваво розправляються з окупованим німцями населенням. Як Британія віднесе перемогу то вона потягне тих осіб до строгої відповідальности.

ВБИЛИ ЖІНКУ, ПРОТИКОМУНІСТКУ.

ПАРИЖ. — Невідомі справники замордували в Парижі жінку, Марію Масе, за те, що вона виявляла протикомуністичну діяльність. Вона була секретаркою для Е. Дельонкля, орґанізатора французького леґіону для боротьби проти Совєтів. Тіло жінки знайдено в ріці Секвані.

ПОХВАЛА ДЛЯ ПОЛЬСЬКИХ ЛЕТУНІВ.

МОСКВА. — На пресовій конференції знавець летунства, совєтський старшина Комаров, заявив, що польські летуни в боротьбі з німцями виявляють чудес хоробрости. В відвазі вони не уступають нікому. Вони виконують такі вчинки, за які з острахом бралисяб інші летуни. Зокрема їх тягне їхати на польські терени, говорив Комаров.

"SVOBODA" (Ukrainian Daily)
FOUNDED 1893
Ukrainian newspaper published daily except Sundays and holidays by the Ukrainian Press and Book Company, Inc., at 81-83 Grand Street, Jersey City, N. J.

Entered as Second Class Mail Matter at the Post Office of Jersey City, N. J. on March 30, 1911 under the Act of March 8, 1879.

Accepted for mailing at special rate of postage provided for in Section 1103 of the Act of October 3, 1917 authorized July 31, 1918.

Письменний текст оголошення має бути в адміністрації 48 годин перед появою числа, в котрім оголошуючий хоче мати своє оголошення.

За оголошення редакція не відповідає.

За кожну зміну адреси платиться 10 центів.

З Канади належить пcилати гроші лише на т. зв. Foreign Money Order.

Адреса: "SVOBODA", P. O. Box 346, JERSEY CITY, N. J.

МИР ЗА ВСЯКУ ЦІНУ?

Відоме бюро публичної опінії, зване коротко від свого начальника бюром Ґелопа, подало до публичного відома свої розсліди про питання, яке становище займає тепер американська публична опінія до невтральности й інтервенції.

Як відомо, є це преважне питання американської політики. Власне тепер іде в американськім громадянстві жива дискусія за те, чи треба далі удержати обовязуючий досі закон про невтральність, чи може скасувати його, а замісць нього заявити виразно, що Америка находиться у війні проти Німеччини. Американська публична опінія входить у цю дебату на стільки, що при демократичнім устрою думка широких кругів виборців є тим останнім вирішальним чинником, на котрий оглядається і конгрес і федеральний уряд.

Американський Інститут Публичної Опінії був немовби примушений взятися за цей розслід публичної опінії, бо організації ізоляціоністів, котрі домагаються від уряду вдержання в німецько-британській війні і в німецько-російській війні повної невтральности, покликаються власне на публичну опінію в Америці, а так званий Комітет Америка Перша залюбки представляє федеральний уряд, гейби він хотів загнати Америку в війну проти переконання чотирох пятих частин американського населення, ба навіть покликується при тому на старий розрахунок американської публичної опінії, зробленим цим Інститутом останнього квітня, з котрого мало би виходити, що лише 20 процентів американського громадянства стоїть за безпосереднє виповідження війни Німеччині.

Американський Інститут Публичної Опінії питався людей, чи вони стоять за те, щоб возити американські воєнні матеріяли на допомогу держав, [illegible] дей, одержаних на цей запит, інститут Ґелопа робить висновок, що американька опінія в теперішню пору в своїй більшости стоїть уже за таку поведінку, хоча запитані певно того свідомі, що така поведінка рівняється виповідженні війни Гітлерові.

Розслід Американського Інституту Публичної Опінії виясняє теж інші точки відношення американського народу до політики. Показується, що ще більша більшість, бо аж сім десятих населення, стоїть проти всякого мирення з Гітлером, навіть якби Гітлер обіцяв не нарушувати Британської Імперії. З цього можна вносити, що американський народ уже рішається не годитися з Гітлером, а повести цю війну до остаточного вирішення.

З огляду на те, що розсліди Інституту Ґелопа відомі з своєї вірности, треба признати, що кампанія, яку так завзято й вперто вели ізоляційні ґрупи, як Америка Ферст Коміті, як летун Линдберґ, сенатори Най і Гвілер, конґресмен Фиш серед американської публичної опінії скрахували.

Комуністичне Фарисейство

Маємо перед собою „Ди Кенедієн Полис Болетин" який подає дуже цікаві речі про дволичну і нещиру поведінку канадійських комуністів. Іде про те, що канадійські комуністи використовують теперішню німецько - російську війну на те, щоб в першу чергу ширити в Канаді комунізм, закриваючись у тій акції ніби боротьбою з фашистами і нацистами. У згаданому Бюлетені читаємо таке:

Російсько - німецька війна стала для комуністів у Канаді як і в інших англьо-саксонських краях, золотою нагодою до поширення їхньої науки. Вправді воєнні події приневолили СССР до союзу з Великою Британією для боротьби з Гітлером, то цей факт не означає під ніяким оглядом, що зменшилась небезпека комунізму. Комунізм і надалі є представником доктрини, яка безпосередньо противна є свободі думки і богопочитання, нашому поняттю родини, і всьому, що ми вважаємо за найдорожче на світі. Тепер, більше ніж колинебудь передше, мусимо стояти на сторожі проти зрадливої пропаґанди, яка бере своє натхнення з Москви, а котра тепер має нагоду вдавати союзника і як такий претендувати на незайманість.

На мітинґу в Мейпл Ліф Ґарденс у Торонті, збори приявних ухвалили резолюцію, висказуючу „найглибший подив для спротиву червоної армії націвському наїзникови. Цю резолюцію передано каблем до Москви. На тім самім мітинґу зложено суму, виносячу $2,330 „на советську попаґанду в Канаді", згідно з твердженням „Ді Івнінґ Телеґрам".

Згаданий „Кенедієн Полис [illegible] зують подив для червоної армії, ніколи не збиралися на мітинґ, щоб висказати подив для геройського спротиву британського населення в часі того довгого протягу часу, коли червоні були союзниками націстів. На жаднім з їхніх мітинґів не було складаних жертв на британські жертви націвської бруталъности або промови, попираючої канадійську воєнну позичку. А це тому, що вони заінтересовані не Британією або Канадою, але Росією.

Їхній голова, А. А. МекЛавд був перед війною предсідником торонтонського відділу, Ліґи для Мира і Демократії, себто Ліґи, якої саме імя є брехнею. Це була Ліґа для війни і комунізму, піддержувана грішми, як виказали доходження Даєса Советами. Цілими літами вона заохочувала до війни в остентаційний спосіб, проти нацистів, одначе, коли в часі вибуху війни большевики найшлися в союзі з націстами, Ліґа перестала отверто вести свою роботу.

Пан МекЛавд не зове себе комуністом, але його ґазету недавно замкнув канадійський уряд, бо як заявив державний секретар Дест-Пієр Кесґрейн, вона виконувала комуністичну роботу. Це було в часі, коли комуністи були відомі як вороги Канади і робили все, що в їхній силі, щоби ослабити воєнні змагання Канади.

Коли нацисти заатакували Росію і спонукали большевиків вести війну, ми перестерігали наших читачів, що прийде до спроби вибілити канадійських комуністів, як теж і комуністів в Москві, та що нема такої крайної безстидности, з якою вони або їхні захоплювачі не потраплять відвсього відмекуватися. Спроба вже розпочалася і тому, що деякі канадійці, редактори та інші люди, як видається, хочуть датися ще раз вести в блуд, ми напоминаємо наших читачів, що комуністи в Канаді зобовязані є до вірности Советам".

Дальше вище згаданий часопис, що він остерігає канадійців, що між комуністичними провідниками є платні зрадники і такі, яким доказано, що вони є брехунами; що вони пробували перешкодити воєнним змаганням Канади, щоби допровадити до знищення Британії і що, колиб Гітлер не заатакував їхнього пана, то вони ще і тепер поступалиб так само як передше.

Ми навели слова [illegible] докладно схарактеризував комуністів, які в своїй безличности відважуються скликувати віча в обороні „батьківщини", під якою розуміють тільки Советський Союз. Щобільше, на тих вічах осмілюються вони слати домагання до канадійського уряду, щоб усіх українців, що є противниками комунізму, а прихильниками канадійсько - британської демократії, вислано до таборів інтернованих як фашистів, забуваючи, що фашистами називали вони і премієра Кінґа і премієра Чорчила і багато інших канадійських і британських державних мужів.

В КОЖНІЙ УКРАЇНСЬКІЙ ХАТІ ПОВИНЕН ЗНАХОДИТИСЯ ЧАСОПИС „СВОБОДА"

Луіс Д. Брендайс

Дня 5. жовтня ц. р. помер у Вашингтоні, в 84 році життя, Луїс Димбіц Брендайс, спенсіонований член Найвищого Суду Злучених Держав Америки. На становиці найвищого судді він перебув 23 років і за той час вславився як глибокий правник, ліберал і знавець суспільних динамічних сил.

На закон, зокрема на конституцію Злучених Держав Америки, він дивився не як на греблі і перегороди, тільки як на реґульовані русла, якими повинна плисти суспільна енерґія і виконувати ріжні суспільні завдання. Конституція, закон — це не лише механічне право. Це вказівки, як треба суспільний лад і порядок вдержувати. Конституція залишає для найвищих суддів величезне поле для їхнього власного пояснення. Це від фільософічного наставлення судді залежить, чи цей закон виходить людям на користь, чи ні? Чи є корисним реґулятором суспільних течій, чи може їх розбивачем.

Державна конституція Америки забезпечує всім громадянам вільний розвиток, свободу. Але буває, що свобода для одного чоловіка, може бути неволею для другого. В пояснюванні свободи найвищий суддя знаходить впрост необмежені можливости. Подібне з іншими законами.

Суддя Брендайс постійно ставав по боці суспільних течій, що не набрали сили, як теж слабших організацій і осіб, виходячи з заложення, що їм потрібно більше помочи, щоб могли свобідно конкурувати з сильнішими. Він отверто заявляв серед своїх товаришів в Найвищім Суді, що вони мають величезну силу і великий вплив на життя мілі[illegible] тому повинні пояснювати закон так, щоб те життя могло всесторонньо розвиватись. Він все повторював, що поступ людей залежить від людських дослідів і ріжних спроб. Тому закон не повинен тих експерементувань ограничувати, а навпаки, до них заохочувати. Той свій погляд примінював він особливо тоді, коли ходило про відріжнення федеральних законів від стейтових. Деякі судді старались централізувати владу в федеральних руках. Суддя Брендайс був проти того і обороняв права поодиноких стейтів. Це щастя, що творці американської конституції так її уладили, що застерегли для поодиноких стейтів багато прав, казав він. Бо в той спосіб поодинокі стейти можуть експерементувати з ріжними суспільними реформами і ладами, не наражуючи на нещастя цілого краю. Коли якась реформа не вдасться, то вона заподіє шкоду лиш тому одному стейтови. Колиж вона вдасться, то її тоді можна примінити з користю до решти стейтів. Якби тої гнучкости в федеральній конституції не було, то в уряді панувалаб оправдана нехіть до всяких реформ і через це ціле життя штивнілоб.

Л. Д. Брендайс родився в 1856 р. в Луїсвил, Кентокі. Батько його був багатим торговцем збіжжя. Він походив з Німеччини. Перші школи Л. Брендайс кінчив в родиннім місті, а опісля студіював на университеті в Сейнт Луїс, а далі в Гарвард. Практикував як адвокат наперед в Сейнт Луїс, а опісля перенісся настало до Бостону, в якім розвів широку діяльність на полі міської адміністрації, зокрема перевів гарячу кампанію за те, щоб місто вирентувало на корисних умовинах приватним фірмам свої міські залізниці і трамваї.

Брендайс був жидом і ціле життя признавався до жидівства. Щобільше, був активним членом і провідником в жидівським націоналістичнім русі, званім „сіонізм". Це він в одній промові на сіоністичнім вічу закликав: „Ізраелю, коли я забуду про тебе, хай всхне моя права рука". До жидів все кликав, щоб орґанізувались, бо лиш шляхом орґанізації переживуть всілякі лихоліття.

Але вже в 1920 р. він відійшов від сіоністичного руху і був лише тихим його дорадником. Та в 1938 р., коли Гітлер повів проти жидів в Німеччині жорстокі переслідування, Б[illegible]тивізувався і почав знов активно працювати на користь жидів. В тій справі він нераз нараджувався з іншими високими американцями, включаючи президента Рузвелта. Це заходами Брендайса на однім сіоністичнім зїзді в Бостоні започатковано жидівський конгрес, який опісля скликано і затверджено в Карнеґі Гол в Ню Йорку.

На основі нового закону, який поручав уступлення з становища найвищого судді по 70 році життя, так уступив і Брендайс в 1939 р. В останніх кількох роках свого життя велику частину своєї вже надірваної енерґії посвячував жидівським справам. Хоч був жидом, зумів свої почування до жидівства получити зо своїми почуваннями чистого американізму в той спосіб, що ніхто йому не закидав якогось роздвоєння чи двоякої льояльности. Серед своїх одновірців і серед широкого американського загалу тішився глибокою пошаною.

ЛУЇС Д. БРЕНДАЙС,
бувший член найвищого суду Злучених Держав, що помер оноді в Вашинґтоні на недугу серця в 85. році життя.

Він був теж відомий за свої ліберальні погляди як адвокат і суддя, як постійний член Демократичної Партії в американській політиці та провідник сіоністів у жидівській.

КУДИ ДІЛАСЬ „ДРУЖБА"?

Польські часописи подають з „добре поінформованих джерел", що мадярські війська, котрим німці припоручили окупацію і береження порядку в новозанятих від большевиків польських територіях, стараються перевищити націстів у нелюдськім поведенні з польським населенням.

Відділи мадярських військ, котрі складаються головно з молодих мадярів, мають приказ патрулювання польських міст і сіл, нагляду над публичним життям у тих місцевостях а також удержування там порядку. Мадяри використують цю ситуацію і переводять немилосерні ревізії по польських домах, грабльять, що зможуть, насилують польських дівчат і жінок, а за найменший спротив мешканців ставлять їх під стіну і масово розстрілюють. З тих саме джерел (з Туреччини) дальше доносять, що страшно гноблене мадярами польське населення вислало до Ватикану через підпольні дороги гарячий відклик, щоби Ватикан поробив у тій справі заходи перед німецьким урядом у Берліні і запобіг винищенню польського населення мадярами в окупованих ними територіях Польщі.

Стільки польські часописи.

Тут мимоволі пригадуються часи існування Карпатські України сперед несповна трьох років, коли то ті самі поляки, що тепер нарікають на варварства мадярів, підюджували їх проти автономної Карпатської України, нападали разом з мадярами на карпатських українців, старалися знищити її самостійність, змовлялися з мадарським урядом проти Карпатської України, а коли вкінці мадяри, за дозволом німців, таки заняли Карпатську Україну, поляки були перші, що помогали мадярським військам добивати самостійність Карпатської України. Колиж мадярські війська, занявши Карпатську Україну, дійшли до тодішньої польської границі в Галичині, поляки остентаційно виталися з ними і цілувалися та запиваючи дружбу на могилі Карпатської України, співали: „Венгер, поляк, два братанкі". Тепер мадяри показали полякам, які вони їм братанки!

КОЖНИЙ СВІДОМИЙ АМЕРИКАНСЬКИЙ УКРАЇНЕЦЬ ПОВИНЕН БУТИ ЧЛЕНОМ УКРАЇНСЬКОГО НАРОДНОГО СОЮЗУ.

Д. ІВ. ГРУШКА.

ДВІЧІ ОХРЕЩЕНА

Повість з часів кріпацтва.

(26)

XVI. У горобину ніч.

На весняного Миколая, у той самий день, у який Очеретьки поминали Ярину, Іван і Горпина випровадивши батюшку, сиділи під хатою зажурившись, а по двору граючись бігало хлопя. Схиливши голову Горпина дивилась на свого годованця — Петруся, який обвикши, був з ними як з рідними. Дивлячись на те сиротя вона згадала свою покійну Яринку, згадала й те страшне нещастя, яке поклало її у глибоку могилу, і тихо промовила: „Господи! Господи!! Чи не кращеб було Тобі умертвити отце сиротя, котре зосталось одним однісеньке, як билина в полі, ніж ту, у якої по Твоїй святій милости був батько, мати і не аби яке хозяйство. Я як його не кохаю, як не тішу, а все не те, що своє. Своє рідне, якеб воно не було, а пригорнеш його до серця і тобі стане якось весело, якось радісно. Йогож не пригортаєш, як не привитаєш, а все таки чуже чужим. Чим я Тебе, Господи, прогнівила? — додала вона і заплакала.

— Годі тобі киснути — озвався Іван сердито. — І так серце розривається на шматки, а ти ще сльози розпустила. Щож ти будеш Бога вчити, як робити? По твойому тілько й болячки, що у тебе? Правду кажуть, що волосся довге та ум короткий. По твойому значить, нехай хоч усі чужі діти повмирають, аби твої жили? Отож як би ти так не думала, то може Господь і не посилав би такого нещастя, а тепер коштуй перше сама, а тоді другому зич. А по чім ти знаєш, може Господь послав нам отсе нещастя на щастя сироти? Може ми живемо його щастям, а не своїм? Верзеш ти, сама не знаєш що!

І перехрестившись устав і пішов у хату, а Горпина сиділа ще поглядаючи на Петруся, що грався собі не знаючи ніякого горя.

Вечоріло. Із за навислих чорних хмар раз-по-раз мигтіла блискавка, та з віддалі ледви чутно відкликався частими перекотами грім. Горпина повечерявши уклала хлопця спати, а сама лагодила у печі.

— Покинь поратись біля печі, засвіти лямпадку та розпусти ладану — сказав Іван увійшовши в хату. — Бач, яка хмара наступає. Чи не буде горобиної ночі?

Горпина кинула піч, миттю засвітила лямпадку, розпустила ладану, і почала молитись, а Іван вийшов у другу хату.

Грім мов би тисячі гармат потрясав землю, блискавкаж раз-по-разу обсипаючи її святу іскрами мов силувалась запалити. Іван стояв навколішках і читав акафист святому Миколаєви, а Горпина в другій хаті молячись клала поклони. Тілько один Петрусь спав не бачивши тієї Божої страховіни.

Коло півночі грім і блискавка почали потроху этихати, тілько дощ згустившись торохтів у вікна та піднявшись вітер торохтів віконницями. Із за левади показалась тінь і при світлі блискавки можна було розглядіти, як вона крадучись то присідала, то знов підкрадалась до хати так тихо, мов не приторкалась ногами до землі.

Довго вона підкрадалась ховаючи щось під порваною свитиною, далі підійшла тихо до сінешніх дверей, поклала свою ношу через поріг і опустилась навколішки.

Страшний удар грому заставив її кинутись і вона підскочила і пустилась бігти, поки не закрилась за густою левадою. Все кругом этихло, тілько полуночні соловейки починали щебетати свої голосні пісні, та прокинувшись очеретянка почала викрикувати зорю. Ранком небо вияснилось. Сонечко виглянувши освітило зелений лан порослий високою травою, на якій роса тремтіла, виблискуючи насонці алмазними сльозочками. Пташки повилазивши з густого листу гріючись на сонці починали кожна свою пісню.

Не менша радість була й у Очеретьків в хаті. Горпина з веселим видом бігала з хати в комору, з комори під повітку, то знов у хату, то з хати за ворота, і все поглядала то на шлях, то на Кулаків хутір, що був колись її батька, а за нею у біленькій сорочці вибрикуючи бігав Петрусь.

— Мамо! Де ви взяли ляльку? — допитувавсь він учепившись Горпини за спідницю.

— Бог нам дав — весело одповіла Горпина перебігаючи двір з великими ваганами. — Он татко приїхав, біжи до його, він тобі розкаже.

І хлопя кинувши Горпину пустилось вибриком до воріт, куди з Микитою Книшенком підїхав Іван.

— Здорова була, кумасю! — гукнув Книшенко від воріт. — Що? Не я казав, що Господь по правді карає і по правді нагороджує! Чи так, кумо?

— Та так-так! — озвалась Горпина. — Ідіть у хату, бо он-де й кума їде. — І вона показала на ворота, де показалась писарка.

— Просимож, кумо, у господу, там побачите, що нам Господь послав. — І вони гуртом пішли у хату.

На подушці лежала неділь трьох дитина, а біля неї усівши Петрусь лоскотав її пірцем.

— Що ти робиш — гримнула на нього писарка — нащо ти лоскочеш дитину? — І Петрусь зареготавшись кинувся до Івана.

Охристивши дитину у спомин покійної назвали її Яриною. І Очеретьки знов почали жити так же, як і перше. Горпина нянькчивши Ярину повеселішала, почала потроху забувати своє горе, а Іван дивлячись на свою сімю помолодчав на десять літ.

(Дальше буде).

З ЖИТТЯ ГРОМАД І ОРГАНІЗАЦІЙ

НЮ ЙОРК, Н. Й.

Ювилей Преосв. Владики Кир Івана.

Заходом комітету односельчан села Германова влаштовано в неділю, 28. вересня ц. р. в церковній гали при семій вул. в Ню Йорку, ювилейне свято, з нагоди 50-літньої річниці уродин Преосв. Владики Кир Івана. 50 літ тому, дня 1. жовтня, в селі Германові народився Кир Іван й односельчани цього села, перебуваючі в Америці взяли на себе цей приємний обовязок, щоб з цеї нагоди справити Владиці приємну несподіванку.

На це свято зібралось дві і пів сотні гостей, серед них чимало представників ріжних організацій. Коли все було готове впроваджено Ювилята на сцену, за почесний стіл, на якому виднів великий торт з 50 свічками.

Свято відкрив о. І. Забава і пояснив Владиці ціль того свята. Владика був тим глибоко зворушений. На тостмайстра свята попросив о. Забава о. совітника Антона Лотовича. Перебираючи свої обовязки о. совітник коротко переповів історію життя Владики і Його праці на релігійнім і народнім полі.

Преосвященний Кир Іван родився 1891 р. 1. жовтня, в селі Германові, Східня Галичина, в селянській родині. Гімназію кінчив у Львові, а теольогію в Римі, де осягнув ступінь доктора богословія. Священичий ступінь осягнув в Римі, 1915 р. Звідтам перейшов на сотрудника катедри св. Юра у Львові, де розвинув широку діяльність на церковнім, педагогічнім і загально народнім полі. Своєю ревною працею здобув собі пошану і любов серед цілої української суспільности, зокрема серед церковних кол. Митрополит Шептицький назначив Його радником консисторії і одним із своїх найближчих співробітників. Дня 20. жовтня 1929 Кир Іван приняв в Римі єпископські свячення.

Кир Іван глибоко відчував терпіння українського народу і робив все, що в Його силах, щоб ті терпіння облекшити. Зокрема підчас відомої польської „пацифікації" Кир Іван з нараженням власного життя і здоровля, обїздив всі покривджені польською владою села, підкріпляв покатованих людей, та старався, щоб про ці звірства довідався цілий культурний світ.

Перед вибухом війни Кир Іван удався до Полудневої Америки як візитатор українсько-католицьких церков. Звідтам переїхав до Америки, де остаточно вибрав Ню Йорк як свій осідок і як свою парохію. Відразу в Ню Йорку Кир Іван взявся за адміністрацію парохії, а також за інші загально народні справи, зокрема за шкільництво.

Після промови о. А. Лотовича на сцену виступили діти, підготовані сестрами ЧСВВ і зложили Кир Іванови свої щирі дитячі желання, висказуючи їх деклямацією, співом і дарунками.

До слова попрошено предсідника „Провидіння", о. совітника В. Лотовича, який в імені своєї інституції зложив Ювилятови найкращі побажання. Підкресливши дотеперішню плідну працю Ювилята для свого українського народу, о. Лотович висловлював надії, що й на будуче Бог наділить Владику потрібною силою і здоровлям у виконанні Його обовязків.

Від комітету односельчан села Германова зложив привіт п. Семен Сікора. Він заявив, що германівці є дуже горді з того, що з їхнього села вийшов такий славний чоловік, такий ревний робітник на полі церковнім і такий гарячий патріот та громадянин, що не занедбує жадної ділянки нашого життя.

До голосу попрошено ред. Е. Ляховича, який зложив привіт від „Свободи" і У. Н. Союзу, та сказав, що кожний український громадянин, що обзнакомлений з церковною і громадською діяльністю Ювилята, без огляду на його політичні, чи навіть релігійні переконання, має глибоку пошану до Кир Івана і з нагоди 50-літньої річниці Його уродин, засилає йому бажання всього найкращого.

Далі побажання складали о. д-р Ґулин, який сказав, що це гарний звичай, коли ми шануємо наших заслужених осіб. Від У. З. Х. вітала Владику пані Степанія Галичин, яка підкреслила, що Кир Іван свої вроджені здібности не змарнував, а використав якслід на те, що осягнув належну позицію, а своє добре і патріотичне почуття супроти свого народу виявляє не лиш словними симпатіями, але також чисельними і корисними ділами. Від жінок-односельчан с. Германова вітала Владику пані Марія Василишин. Дм. Ушак вітав від місцевого братства. Ст. Ковальчук від „Дністра" 361. від. У. Н. Союзу. П. Гринишин вітав від тов. „апостольської молитви". Він підкреслив, що відколи Владика прибув до Ню Йорку багато корисних змін зайшло в адміністрації укр. гр. кат. парохії. Від орг. гетьманців - державників говорила пані Ригер. Коротку привітну промову виголосив о. Рудакевич. Від нюйорського комітету будови школи говорив Ґ. Медвідь. Він розказав прошироки заходи Владики, щоб у Ню Йорку побудувати величавий шкільний будинок, для цілоденної української школи. Від церковного комітету говорив Мих. Козорія, який теж підкреслив добру господарку Владики. Він сказав, що за цей короткий час господарки сплачено 22 тисячі церковних довгів і закуплено за 14 тисяч дол. площу під будову шкільного будинку. Від нюйорської церковної громади говорив о. Гринюх. Він сказав дуже гарну промову, перепліпану гумором, яку всі з великим зацікавленням вислухали. Далі від церковного хору говорив проф. Д. Онуфрик. Зокрема про пляни будування школи в Ню Йорку щераз забрав слово о. А. Лотович і розказав у подробицях, як ця справа поступає та скільки труду в це вкладає Кир Іван. Привіт від церковного хору зложив також предсідник цього хору, молодий п. Баран.

Тепер забрав слово асимблимен Ст. Ярема, що внаслідок інших обовязків, був дещо спізнився з прибуттям. Він заявив, що всі ми повинні бути щасливі з того, що маємо таку особу, як Кир Іван. При його досвіді і невсипущих заходах нюйорська українська громада може дійсно добитись величавого шкільного будинку. Ми всі повинні співпрацювати в тім напрямку, а черговий ювилей Кир Івана ми вже будемо могли відсвяткувати в своїм будинку. О. совітник А. Лотович зложив окремі побажання від деканату. Відчитав також кількадесять привітних телеграм.

Накінець попрошено до слова самого Ювилята, Кир Івана. Ювилят заявив, що ця мила несподіванка і ті щирі привіти його дуже зворушують. Щиро дякує своїм односельчанам за їхні заходи. Ювилят заявив, що не приписує собі всіх тих заслуг, які вичислювали бесідники. Каже, що робить те, що є його обовязком як церковного провідника і громадянина. Ширше спинювався Владика над справою будови школи в Ню Йорку і закликав, щоб широкий український загал цього не занедбував, бо це наш престіж в Ню Йорку вимагає, щоб ми мали якийсь кращий народний будинок і школу, де моглиб побирати належну науку українські діти. Ювилят закінчив свою промову тим, що любить глибоко свій многострадальний нарід і зробив би для нього все, що в Його силах.

Підчас ювилею кілька пісень, зокрема „Многих літ", співав хор під управою п. Д. Онуфрика. Переведено збірку на школу, що дала поверх сто долярів. На кінець Преосв. Кир Іван ділився тортом з приявними гістьми й особисто виміновав побажаннями. Ювилей залишив по всіх приємне враження.

Л.

ГОСТЯ З АВСТРАЛІЇ. — Пані Аліса Джексон, австралійська редакторка й представниця організації австралійської філії „Бондлс фор Бритен", відвідала нюйорський відділ організації.

ГОЛОСИ ЧИТАЧІВ

СЕНАТОР ДЯКУЄ ЗА „ІСТОРІЮ УКРАЇНИ".

Думаю, що цікаво буде редакції перечитати листа від сенатора Ворена Р. Остина, зо стейту Вермонт, якого він написав особисто з Вашингтону, дякуючи за „Історію України" М. Грушевського, видану англійською мовою. Посилаю оригінальний лист, з якого пізнаєте, що сенатор пише щиро, бо зачинає листа словами: „Надзвичайно вдячний Вам за Вашу думку переслати мені таку знаменитy книжку", а далі заповідає, що вже перший перегляд книжки переконує його, що книжка викликала в нього велике зацікавлення та готова стати йому в пригоді в його публичній службі.

Іван Загоруйко,
Бурлінгтон, Вермонт.

НОВИЙ СЕНАТОР. — На місце умерлого сенатора Пета Гарісона губернатор стейту Місісіпі назначив нового сенатора, Вола Доксея, з Голі Спрінгс, Місс., якого бачимо на знимці.

ДАТКИ ДЛЯ КОНГРЕСОВОЇ БІБЛІОТЕКИ

На протязі останніх років Конгресова Бібліотека одержала пожертв від приватних людей на суму поверх $2,-000,000. Це прийшло в додатку до добровільних датків на негайні потреби, котрі перевищали ту суму. Таке звідомлення опублікував Опікунчий Заряд Фондами Конгресової Бібліотеки.

Цю установу основано 1925 року згідно з ухвалою конгресу в тій цілі, щоби заспокоїти потребу легального тіла, для опіки над фондами, котре має за завдання розпоряджати прибутками, які призначено для вжитку бібліотеки. До 1925. року добровільні датки можна було складати на фонд бібліотеки тільки через спеціяльне законодавство.

За весь час існування тої установи, зложено шіснацять ріжних даток, з котрих шість представляли вартість по звиш $100,000 кожна. Загально наспоздіваних приходів з фондів прийшло поверх $58.-000.

Найбільший запис, яким завідує Опікунчий Заряд Фондами походить від артиста Джозефа Пеннела, котрий дарував поверх $321,000 на конто купна матеріялів для збагачення збірки красних відбиток, котрі находяться в бібліотеці під його іменем. Інший великий датток це фонд Гертруди Кларк Вітал в сумі $285,000, призначений для вдержання скрипкових смичків італійця А. Страдіварія і на влаштування музичних виступів, на котрих тих смичків вживається. Іншу пожертву в сумі $192,000 зложив Джеймс Б. Вілбур для одержання репродукцій рукописів з матеріялів до історії Америки, кодрі находяться в архівах у Европі.

Фонд Єлисавети Спраґ Кулидж в сумі $147,000 призначений на досліди музики, композицій, вистав та оцінок, а фонд на купно книг, який зложив Арчер М. Гонтінгтон в сумі $112,000, призначений на допомогу купна еспанських матеріялів. З фонду Гонтінгтона передано $50,000 до фонду Еспанського Товариства на катедру літератури Еспанії та Португалії, а після це іншої точки запису того фонду дається Опікунчому Зарядові Фондами половину з приблизно $900,000 приходів на знаряди та вдержання еспанської комнати і катедри поезії англійською мовою.

Інші записи творять фонди на купно словянських матеріялів, бібліографічну службу, збагачення музики, поміч джерелам американської історії та на чотири катедри американської історії, красного мистецтва, авіятики і географії.

Загальна Рада, — ФЛІС.

Внутрі острова Борнео ще й тепер ніякий мужчина не може женитись, якщо не може показати голови іншої людини,

Як Поширюють Історію України?

(У тій рубриці подаватимемо імена тих осіб чи товариств, що будуть закуповувати Історію України для американських інституцій чи американських визначних людей).

Карнеґі, Па. — В. Копко, секретар Товариства Січ, від. 136 У. Н. Союзу в Карнеґі, Па., пересилаючи від Товариства $4 на один примірник „Історії України М. Грушевського в англійській мові, просить вислати це до Карнеґі Фрі Лайбрері в Карнеґі, Па.

ЛИСТУВАННЯ РЕДАКЦІЇ

М. Я., Шікаго, Ілл. — Зо Львова не надходять ніякі ґазети і нема ніякого звязку з Галичиною. Тому нема Вам що посилати гроші на оголошення, що пошукується рідних.

ЗБОРИ ВІДДІЛІВ У. Н. СОЮЗУ

САВТ ПЛЕЙНФІЛД, Н. ДЖ. — Місячні збори Тов. У. Н. Союзу, від. 312., відбудуться в пятницю, 10. жовтня, в церковній галі, де все. Проситься, щоби кожний член і членкиця явилися на збори, бо маємо обговорювати важні справи. Проситься прийти точно на 8. годину. Скоро скінчимо і скорше підемо до дому. Не мусимо все сидіти до дванацятої вночі. — За уряд: А. Кручак, предс.; С. Завадовський, секр.

WHITESTONE, N. Y. — Тов. Просвіта, від. 129., відбуде мітинг 11. жовтня в суботу в 8. годині вечером в домі тов. Миколи Мрикала, 146-36—22 avenue. Обовязком всіх членів прибути, бо є важні справи до полагодження. Неявившийся член заплатить кару після статута. — М. Баран, предс.; С. Кузьма, кас.; М. Дзярський, секр.

ГЕНЕРАЛ ЧАРЛС БОНСТІЛ, командант американських військ на Ісляндії.

ФІЛЯДЕЛЬФІЯ, ПА. — Місячні збори Тов. ім. Дм. Вітовського, від. 375., відбудуться в неділю, 12. жовтня, в год. 12:30 пополудні, в домі У. А. Горожан, 847 Н. Френклин ул. Всі члени обовязково повинні явитися на збори. — Уряд.

БРОНКС, Н. Й. — Тов. Згода, від. 210., відбуде надзвичайний мітинг в 8. год. вечером в суботу 11. жовтня, в гали Демократичного Клюбу, 3394 E.Tremont ave. Просим прибути наячас, бо на зборах буде організатор У. Н. Союзу В. Загаєвич. — Уряд.

DEFENSE BONDS QUIZ

Q. Has the Government set a quota to be raised through the sales of Defense Savings Bonds?

A. No; there is no quota and no time limit. The Defense Savings Program is to be a continuing effort, and both Defense Bonds Stamps should be purchased steadily and regularly.

Q. Why were the Nation's retail stores asked to sell Defense Savings Stamps?

A. American retailers were not asked—they volunteered through their national organizations to undertake the sale of Defense Savings Stamps on a vast scale.

NOTE:—To buy Defense Bonds and Stamps, go to the nearest post office, bank, or savings and loan association; or write to the Treasurer of the United States, Washington, D. C. Also Stamps now are on sale at most retail stores.

ШІКАГО, ІЛЛ. — Місячні збори Бр. св. Стефана, від. 221., відбудуться в неділю, 12. жовтня, в 12. год. в полудне, в сали церковний при Окдель і Райс улл. Просимо всіх членів й члениць прибути на збори. — Ф. Васильовський, предс.; О. Любас, кас., Т. Шпікула, секр.

YOUR ARMY

This is twenty-fourth of a series of articles prepared by Army Information Service, 90 Church Street, New York City, covering the history of the Army and giving the history figures on its organization.)

Except for a period in the Middle Ages—when the knights of fable and legend went to the blacksmith for their uniforms and turned out in suits of armor, mounted on horses likewise caparisoned—Infantry has been the "Queen of Battles." A study of the warfare of the Middle Ages, however, reveals that this period of decline was not caused by an degeneration in the potential power of Infantry. It came about merely because the belted knights were more interested in showing off their personal prowess than utilizing the potential military power available to a commander who understood the business of war. When properly handled Infantry could turn the tide of battle, as Edward III demonstrated at Crecy. Edward was a commander who disclosed flashes of military competency for ahead of his time and his use of combat team composed of Infantry bowmen and armored horsemen was neither appreciated nor understood in the so-called Age of Chivalry.

With the passing of that period, Infantry resumer the place it had held in the days of the Roman Legion—decisive arm which delivers the shock, consolidates the gains and holds the ground. As its own weapons were improved and multiplied, its technique became more complicated and its training requirements more considerable. The importance and diversity of this training was increased as the auxiliary arms to assist the Infantry were improved and new ones developed. The training of Infantry which must coordinate its efforts with those of artillery tanks, air force, and chemical warfare units is as different from that required for the solid formations who marched up Bunker Hill, as the training of the operator of a trench-digging tractor is from that of a pick-and-shovel worker. Modern Infantry must perfect itself in its own varied techniques and then learn to cooperate with the arms which serve as its auxiliaries.

To promote this a Chief of Infantry was appointed under the National Defense Act of 1920. He is charged with the duty of keeping the training of the Infantry, both in its own techniques and its cooperation with the other Arms, at the peak. When funds to do a thorough job were lacking—as they frequently were—it was his duty to do the best he would with the means at his disposal.

The experimental and development work carried out by the Office of the Chief of Infantry in the past made possible a rapid reorganization of the Infantry when the present emergency was declared. In this reorganized Infantry full use was made of modern equipment.

Modern Infantry, properly equipped to deal with modern means of attack, is still the backbone of any army. Adequatly supported by other Arms—air force tanks, and artillery—it can move against the enemy and overcome him. It can fight on foot, from tanks or other armored vehicles, over any kind of terrain over which a human being can pass. It can fight moving—either in attach or defense—and it can fight from defensive positions hastily organized, or from carefully prepared defensive works.

The Infantry of the United States is organized into companies, battalions, regiments, brigades, and divisions. There are two types of divisions—the triangular and the square. The triangular division has no brigades. It is a complete self-sufficient unit composed of three Infantry regiments, three battalions of light artillery and a battalion of medium artillery, along with engineer, medical, signal corps, quartermaster and such other special troops as the mission assigned to it may require. The square division contains two Infantry brigades of two regiments each and brigade of artillery of two light regiments and one medium, along with a proportional number of the special troops such as are assigned to the triangular division.

There is not space in this article for a discussion of the advantages and disadvantages of each form of organization. The basic principle, however, is that the Infantry is the backbone of any military force seeking to gain a permanent and decisive advantage over the enemy. Its form of organization is determined by the conditions under which it is to be employed; has constantly undergone change through the centuries and undoubtedly will continue to undergo change in the future. As new means of resisting the advance of Infantry, or of overcoming its defense are developed, Infantry will undoubtedly be provided with weapons within its lowest units for neutralizing and overcoming these new devices. These, however, are merely techniques which complicate the work of the Infantry and test the quality and the ingenuity of its commander. Just as all of the complicated plays of football are designed merely to give a runner a chance to carry the ball across the opponent's goal line, so, in the last analysis, tanks, planes, artillery and all the mechanized and motorized devices of modern war are useful only insofar as they give the infantryman—with a bayonet or a sub-machine in his hands the chance to close with his enemy and compel that enemy to yield.

The manner in which the infantryman is transported to the position from which he dashes togrips with the enemy has changed through the ages. In ancient Egypt and Babylon he rode to battle in a speeding chariot from which he leaped to grasp an enemy by the beard and liquidate him with a short sword or dagger. Under Hannibal, Infantry advanced behind the elephants and mopped up after the Carthaginian precursor of the tank had shattered and disorganized the Roman battle lines. Under Forrest and Sheridan, Cavalry which was, in fact, mounted Infantry, made wide envelopments on horseback. When the time for serious fighting came they did their work on foot—as Infantry.

Utilizing modern war devices, Infantry today may advance under the cover of an artillery barrage; it may move forward behind tanks; it may dash to a good jumping-off point in cross-country armored cars; it may drop from airplanes in parachutes or it may be landed from transport airplanes. No matter how it reaches the point of combat, however, its success or failure depends on the quality of its training as modern Infantery. On its success may depend the outcome of a decisive action. That is why, although the press features, and the nonmilitary public is intrigued by, the mechanical gadgets developed to assist Infantry in getting to grips with the enemy, the Chief of Infantry is now bending every effort toward turning out as many finely trained infantrymen as possible. Like the modern woman, Infantry needs more accessories than were available in days gone by. But it is still the "Queen of Battles."

СВЕРБИТЬ?—Як свербить, то можете попробувати почіхатися....в Атлянті, Джорджія, де Л. Р. Стил виставив такий стовп коло своеї ґазолінової стації, щоб усякий, кого свербить, чи чоловік, дитина, чи собака, міг почіхатися.

РАКИ.—Раки, чи краби, яких колись чимало тут продавали москалі і японці, тепер приходять до рук американських господинь таки від своїх американських рибаків, що риболовлять на північних водах. Ті краби такі великі, що пересічно важать по 13 фунтів один.

З ЖИТТЯ ГРОМАД І ОРҐАНІЗАЦІЙ

ВІЛІНҐ, В. ВІРДЖІНІЯ.

Добрі початки.

Дня 17. вересня 1941 р. загостив до нашої місцевости п. Д. Білецький, орґанізатор У. Н. Союза і зрушив орґанізаційну роботу, яка була приспана за останній час. В нашому місті є два відділи Союза: 56 і 212. Перший з них, це мішаний, зложений з жінок і чоловіків, а другий це виключно жіночий відділ. Колиб говорити про вину застою в союзовій праці, то не можна її приписати відділовим урядникам, бо вони на кожніх зборах пояснювали та викладали членам, які користи приносить У. Н. Союз своему членству, які громоти видає він для молоді й т. п. Але, як це звичайно буває, хоч всі признавали, що така орґанізація як У. Н. Союз є необхідна для нашого громадянства, проте конкретна праця в орґанізуванні нових членів відклалася „на пізніше".

Аж з приїздом орґанізатора, Д. Білецького справа рушила з місця. Взявши адреси наших людей, п. Білецький за два дні зорґанізував 19 нових членів. Всі вони є молодь, бо ніхто з новозорґанізованих членів не має більше як 21 літ. П. Білецький посвятив досить труду та часу, а його кількалітня орґанізаційна практика приносить ґарні висліди. Він знає душу наших людей, вміє до них промовляти, й тому приступно пояснює, чому кожний і кожня, що є з українського роду, повинні належати до Українського Народного Союзу. Пригадую собі, що підчас XX. конвенції У. Н. Союзу в Гаризбурзі один з делеґатів п. Баглай таке говорив п. Білецькому: „Покинь цю працю, а ходи до мене, а я дам тобі добре платне заняття у фабриці". Та наш орґанізатор, подякувавши чемно, відповів, що праця, яку він виконує, є дуже важна. Коли він добровільно взяв на себе цей обовязок орґанізування членів до У. Н. Союза, то як бувший старшина української армії, що боролася за волю України, він не думає покидати початого діла.

Наші відділові урядники та члени повинні піти на зустріч та допомогти п. Білецькому в орґанізуванні нових членів до нашого Батька-Союза.

Михайло Дуткевич.

НІМЕЦЬКО-ТУРЕЦЬКИЙ ДОГОВІР

АНКАРА. — По довших торгах турецький і німецький уряд заключили торговельний договір, на основі якого Туреччина буде давати Німеччині хром, але щойно в 1943, себто після того, як вийде контракт з Британією відносно хрому. Німці натискали, щоб хром дістати вже тепер, але це їм не вдалось.

ЗБОРИ ВІДДІЛІВ У. Н. СОЮЗУ

НОРТҐЕМПТОН, ПА. — Місячний мітинг Тов. Укр. Січових Стрільців, від. 44., відбудеться в неділю, 12. жовтня, в укр. правосл. гали, Нюпорт Еве., в годині 1:30 пополудні. Взиваеться всіх членів прийти і заплатити свої місячні вкладки. — Уряд Тов.

МІКІСПОРТ, ПА. — Тов. Зап. Січ, від. 132., відбуде мітинг місячний у неділю, 12. жовтня, зараз по Службі Божій в полудне, в гали церковній. Проситься всіх членів на цей мітинг явитись, бо є важні справи до полагодження. Також проситься довгуючих членів вирівнати свої вкладки. Приведіть нових членів, а ми їх радо впишемо до У. Н. Союзу. — Уряд: Гр. Коніцький, предс.; Дм. Сова, фін. секр.; Ю. Несторович, кас.; Мих. Усик, прот. секр.

БРІСТОЛ, КОНН. — Місячні збори Тов. ім. І. Франка, від. 390., відбудуться в неділю, 12. жовтня, точно в годині 2. пополудні, в домі У. А. Клюбу, Machanick St., Forestville. Conn. Зійдіться всі члени бодай раз за 10 місяців. Вирівнайте свої залеглі вкладки, щоби секретар не терпів за вас. Ті члени, що платять що місяця, домагаються від секретаря, щоби суспендував всіх тих, що не приходять на мітинг і не платять вкладок начас. Один член сказав на минулім мітингу, що то ніде не платиться за довгуючих членів, тільки в Брістол, бо так секретар навчив, що їздить що місяця і колектує. Інший секретар того не буде робити. Секретар „випив" добру чашу гіркого полину, цілий тиждень не міг прийти до здоровля за вас. — За уряд: І. Бугрин, предс.; І. Каламін, кас.; М. Савяк, секр.

ЧЕСТЕР, ПА. — Місячні збори Бр. Сош. св. Духа, від. 237., відбудуться в неділю, 12. жовтня, в год. 3. пополудні, в У. Н. Домі. Проситься членів і члениць прибути на ті збори конечно і на означений час, бо маемо кілька важних справ до порішення. Хто з членів мае знайомого, фаміліянта, кревного, що хотів би себе або своїх дітей обезпечити в У. Н. Союзі, то проситься про це повідомити відділового секретаря. — Уряд.

КЛІФТОН, Н. ДЖ. — Тов. Укр. Січ, від. 182., відбуде місячні збори в неділю, 12. жовтня, в годині 3. пополудні, в гали парохіяльній, 45-47 Говп Евеня, Пасайк, Н. Дж. На порядку нарад є важні справи Тов. до полагодження, тому проситься всіх членів прийти на збори. Довгуючі члени зволять прийти і вирівнати св оїналежитости. — І. Живіцький, предс.; Г. Яськів, секр.

ЙОНҐСТАВН, О. — Квартальні збори Бр. св. Ів. Хрестителя, від. 230., відбудуться в неділю, 12. жовтня, в У. Н. Домі, 525 В. Райен Еве., в годині 2. пополудні. Ці збори є важні, бо є багато справ до обговорення. Є справа ювилею, та треба подумати над добром Бр. і У. Н. Союзу. Є справа видання Історії України і інші біжучі справи. Отож просимо всіх членів і члениць прийти і інших привести. Довгуючі члени до Бр. і У. Н. Союзу мсятуь вирівнати свої залеглости, бо інакше будуть суспендовані. Не прибувші на збори члени будуть підлягати карі після статуту. — За уряд: Т. Періг, пр.; М. Мушицький, кас.; Ів. Павловський, секр.

РОЧЕСТЕР, Н. Й. — Збори Сестр. Рожд. Пр. Богородиці, від. 36., відбудуться в неділю, 12. жовтня, в гали церковній в годині 3. точно. Проситься членкиіні явитися на означений час, бо маемо важні справи до вирішення. Припоминаеться сестрам, котрі довгують, щоби прийшли на збори й заплатили свої вкладки. Приходіть, Сестри, на збори і приведіть зо собою своїх знайомих, ми їх радо впишемо до Союзу, а ви отримаете нагороду за приеднання. — За уряд: Марія Гойсак, предс.; Настазія Грицак, кас.; Марія Ходак, сек.

БРИДЖПОРТ, КОНН. — Тов. Січ, від. 59., відбуде місячні збори в суботу, 11. жовтня, в гали церковній. Кожний член обовязково повинен явитись на зборах на годину 7:30 вечером. — Іван Глива, секр.

НЮАРК, Н. ДЖ. — Місячні збори Тов. ім. М. Грушевського, від. 219., відбудуться в суботу, 11. жовтня, в годині 7:30 ввечір, в гали укр. Прав. Громади, 675 Савт 19 вулиця. Проситься всіх членів прийти на означений час, бо є важні справи до полагодження. Кожний член повинен знати життя товариства й повинен приходити на збори. — Т. Боднар, предс.; М. Соколовський, кас.; А. Мудровський, секр.

ТАРЗАН, ч. 417. Боевий крик.

Тарзан занюхав зближення малп. Тому саме він так ропучливо старався відложити час смерти. Йому треба було пару мінут більше.

Але Слава вже довше не давався відтягати. Він добув стрілу, взяв її в руки і замахнувся з цілої сили до Тарзана.

Ноги Тарзана були вільні. Невже він мав їх не використати? Він миттю підняв їх, а завішуючись хвилево на шнурку, копнув Славу.

Цей відлетів від Тарзана немов качан. Тепер інші дикуни з великою лютію пустились до Тарзана, вигукуючи боеві оклики.